

PHẬT NÓI KINH VÔ LƯỢNG MÔN VI MẬT TRÌ (Một tên gọi là: **Thành Đạo Giảng Ma đợc Nhất Thiết Trí**)

Hán dịch: Đời Ngô_ Nguyệt Chi Ưu Bà Tác CHI KHIÊM
Việt dịch: HUYỀN THANH

Nghe như vậy. Một thời Đức Phật đến tịnh xá **Đại Thọ** ở nước **Duy Gia Ly** (Vaisāli)

Đức Phật bảo Hiền Giả **Đại Mục Kiền Liên**: "Ông hãy đi thỉnh Tỳ Kheo đang dạo chơi ở ba ngàn Đại Thiên Thế Giới, là Đệ Tử Hạnh với Bồ Tát Hạnh, khiến tập hội"

Mục Liên nhận lời dạy, bước lên đỉnh Tu Di, dùng Thần Lực của Đạo, vòng khắp cõi Phật, cất tiếng báo cho biết. Lúc đó, Tịnh Xá có bốn mươi vạn Tỳ Kheo tập hội. Lại hiện **Thần Túc** khiến cho Thiên Hạ đó đi theo Tỳ Kheo đều hội họp ở Tịnh Xá, cúi đầu lễ rồi trụ một bên.

Đức Phật lại bảo **Tuệ Kiến Bồ Tát, Kính Thủ Bồ Tát, Trừ Ưu Bồ Tát, Ngũ Giới Bồ Tát, Khứ Cái Bồ Tát, Khuy Âm Bồ Tát, Đãi Khí Bồ Tát, Chúng Thủ Bồ Tát, Biện Âm Bồ Tát, Từ Thị Bồ Tát**: "Các ông hãy đi đến vô ương số nước Phật ở mười phương, thỉnh các vị Nhất Sinh Bồ Xứ, Vô Sở Tùng Sinh Pháp Nhẫn với Bất Thoái Chuyên, Tín Giải Bồ Tát đều khiến hội họp tại đây"

Liên đều nhận lời dạy để làm cảm ứng. Thời có tám trăm ức Nhất Sinh Bồ Xứ Bồ Tát, ba trăm ức Đắc Vô Sở Tùng Sinh Pháp Nhẫn Bồ Tát, một trăm ức Bất Thoái Chuyên Bồ Tát, sáu trăm ức Tín Giải Bồ Tát đều vâng theo Thánh Chỉ của Đức Phật, dùng Thần Túc đến dự hội.

Hiền Giả Xá Lợi Phất thấy Đại Chúng tập hội, khởi tâm nghĩ rằng: "Nên hỏi Đức Như Lai về Hạnh màu nhiệm, diễn hiện điều thiết yếu ấy khiến cho các Bồ Tát, tất cả mong ước đều được **vô ngại biện**, từ xa nghe mười phương chư Phật ở vô số cõi nước nói Pháp, nhớ niệm chẳng quên, đến ở Đạo của Vô Thượng Chính Chân làm Tối Chính Giác, mau khiến cho Bồ Tát được bốn Thanh Tịnh. Nhóm nào là bốn? Một là **Nhân Tịnh** (người trong sạch), hai là **Pháp Tịnh**, ba là **Tuệ Tịnh**, bốn là **Phật Quốc nghiêm tịnh**. Cũng mau khiến cho Bồ Tát được bốn **Nguyện Duyệt**. Nhóm nào là bốn? Một là **Thân hoà duyệt**, hai là **Ngôn hoà duyệt**, ba là **Ý hoà duyệt**, bốn là **Diệt hoà duyệt**. Đã được bốn **Nguyện Duyệt** liền vào bốn **Trì Môn**. Nhóm nào là bốn? Một là **Như Văn Hành Nhập Trì Môn**, hai là **Nội Tâm Nhẫn Nhập Trì Môn**, ba là **Nhân Căn Đức Nhập Trì Môn**, bốn là **Tri Hành Báo Thiện Nhập Trì Môn**"

Xá Lợi Phất suy nghĩ: "**Thanh Tịnh Vô Lượng Tuệ Địa** của Bồ Tát đó khiến Đức Phật nói"

Khi ấy Đức Phật khen ngợi Hiền Giả Xá Lợi Phất rằng: "Lành thay! Ý chí muốn khiến cho các Bồ Tát mau thành **Trì Hạnh**."

Này Xá Lợi Phất! Bồ Tát hành câu thiết yếu của Trì (Trì Yếu Cú) này, mau vào vô lượng Môn, đợc Trì nhỏ nhiệm kín đáo (Vi Mật Trì). Ấy là **Vô Vi, Vô Hương, Như Chính Ý Giải** làm ứng, làm diệt, bên trong sáng tỏ thuận Đạo làm dấu vết trên hành vi, như **Hạnh Vi Diệu** chẳng động, vắng lặng, vô lượng vô thượng nhỏ nhiệm kín đáo (vi mật), không dơ bẩn, trong sạch tự nhiên. Ấy là không có (vô), ấy là không có chỗ nhiễm dính (vô sở trước), sáng tỏ Quả vui thích mà đại dũng làm điều đợc ngợi

khen (mỹ dự). Động, không có động, dùng Chính Động gần sát Đạo. Nhân hay khéo cùng dạo chơi, không có trở ngại, vào các Pháp Môn, kiên quyết mà có Thế Quang (ánh sáng có thế lực) soi chiếu rộng lớn, từ xa phân tích nhóm ý (Đẳng Ý), không có gì không vào được, chẳng phải đoán, giữ lấy điều thật

Như vậy Xá Lợi Phất ! Hành trì Bồ Tát chẳng có số đếm, hành vô số Pháp giúp cho điều chưa biết, cho nên các Pháp chặt đứt hiểu biết mà chẳng làm chẳng thấy hợp Pháp, lia chẳng thấy khởi chẳng thấy diệt, chẳng có đi lại, Trí của hiện tại. Cũng chẳng biết Pháp đã thành chưa thành, tùy Phật niệm Hành chẳng niệm Tướng. Cũng chẳng phải tốt, chẳng phải Chung Tính, chẳng phải tụ nhóm theo (Quần Tù), chẳng phải Phương Thổ, chẳng lao nhọc tận, chẳng dùng biết **không có** (vô), chẳng phải biết, chẳng phải người trong sạch (Nhân Tịnh), chẳng phải Pháp nói, chẳng phải lợi của Ta chẳng phải lợi của kẻ khác, chẳng phải Pháp Luật, chẳng phải Hành, chẳng phải trừ, chẳng phải niệm thân, chẳng phải nhớ người (niệm nhân) ở tất cả Pháp Hành. Chính vì thế cho nên gọi là **Niệm Phật** làm Chính Quy của tất cả Pháp, làm Tạng của Vô Úy Trì Nghĩa đó. Diệu Nguyên xong, mãn Đạo bên trên, dùng chuẩn bị điều tĩnh các Định. Gốc của tất cả Đức chẳng do Trí ấy, tự theo Pháp sinh chủng tính, tướng tốt. Hành ấy tự nhiên, không có Tà Hành, không có Đoạn Hành

Đây là Bồ Tát hay học Trì của vô lượng Môn vi mật, làm bất thoái chuyển nơi Đạo của Vô Thượng Chính Chân. Tại sao thế ? Đây là từ Hạnh của chúng sinh mà đến vô lượng, được Trì của Hạnh

Khi ấy Đức Phật nói Kệ là:

*_Pháp **Không** (trống rỗng) không vọng làm*

Vì Đạo dùng tự ý

Phụng Kinh mà chẳng loạn

Tức là mau được Trì

Nghĩa Kinh ấy vi diệu

Trì vô cực, thường niệm

*_ Người học **văn, tư, Tuệ***

Mới được thành Đạo Hạnh

Bồ Tát được Trì này

Thường hành, luôn tinh tiến

Mười phương chư Phật ấy

Nói Pháp, liền được nghe

Tất cả hay thọ trì

Giữ Nghĩa, chính chẳng quên

Ý giải như Nhật Minh (mặt trời sáng tỏ)

Tự ý Vi Diệu Hạnh

Đến nơi Pháp vô thượng

*Mở rộng Môn **Đại Trì***

*Tất cả là được **Hướng***

Vì hay ủng hộ Kinh

_ Giả sử tất cả người

Tận kiếp cũng khó nghe

Thầy hay giải các Kệ

Trì ấy chẳng thể cùng

Bậc ngời Thượng Đạo đó

Được làm Pháp Vương Tử

Sau thường hộ trì Pháp

***Nội Tính** (Tính bên trong) thích Kinh này*

Nơi Bồ Tát quý trọng
Mười phương Phật cũng yêu
Danh dự trùm nơi đời
_ Hành đây làm vô lượng
Tám mươi ức chư Phật
Lúc chết đều được thấy
Tất cả đều trao tay
Tiếp nối hành Trì này
_ Nếu ở ngàn kiếp trước
Gây tạo hạnh chẳng lành
Một tháng có thể trừ
Chỉ nên giữ Kinh này
Nơi Bồ Tát hưng Phước
Ức kiếp đến gom chứa
_ Người khéo tụng Trì này
Một ngày có thể bằng
Niệm ý như cường ý
Suy tư Thượng Trì này
Hướng hành mọi gốc Đức
Đều thành Chí Giác Đạo
_ Giả sử người ba cõi
Tất cả đều là Ma
Chẳng thể hãm hại được
Người chỉ hành Kinh đó
Là nói **Huyễn như Đế** (chân thật)
Thiết yếu của Cực Pháp
Chư Phật từ đây ra
Nơi sinh ra Đạo Ý
_ Xưa, lúc Ta học Đạo
Được quyết ở **Đỉnh Quang**
Như hằng sa đẳng Phật
Ta đều ở trong, thấy
Muốn nghe mười phương Phật
Đã nói đều hiểu biết (giác thức)
Nên chuyên tập Kinh đó
Tất cả mau chóng được.
_ Nếu nguyện nghiêm nước Phật
Hợp thành chúng Đệ Tử
Tướng sáng, tùy hình tốt
Nên theo Kinh này, được
Hay trừ niệm phóng dật
Bảy ngày chuyên suy nghĩ
Tám mươi ức Phật đến
Cùng trao cho Trì này
Chẳng dùng Ý nghĩ Ý
Cũng chẳng nghĩ Vô Ý (không có ý)
Ý mà chẳng có nghĩ
Sau đó mới được Trì
Nên hiểu kỹ Kinh này

*Đừng có quên nơi Đạo
_ Được Trì này như biển
_ Lại chẳng cần tiền của
_ Muốn an các Trời, Người
_ Tất cả nguyện không khó
_ Đây là Toà của Đạo
_ Chỉ nên Chính Ý hành*

Lại Xá Lợi Phát ! Bồ Tát có bốn Pháp Hạnh mau được Trì đó. Nhóm nào là bốn ?

- _ Đã chán ghét nơi ái dục
- _ Tự mình không có gây hại cho chúng sinh
- _ Dem tất cả điều có được để làm bố thí
- _ Không có mệt mỏi chán nản, ngày đêm vui với Pháp

Lại có bốn Pháp Hạnh mau được Trì đó. Nhóm nào là bốn ?

- _ Hay quen ở trong ao đầm, núi non
- _ Hành Pháp Nhẫn thâm sâu chẳng hâm mộ lợi dưỡng ấy
- _ Hành vô lượng Thí
- _ Chẳng tiếc thân mệnh

Lại có bốn Pháp Hạnh mau được Trì đó. Nhóm nào là bốn ?

- 1_ Vào nghĩa của tám chữ
 - 2_ Tụng, nói thường đã điều ý
 - 3_ Tính bên trong (Nội Tính) hợp với Pháp Yếu đó
 - 4_ Khuyên hành Hạnh của Đạo lớn.
- Bồ Tát như đây làm sẽ mau được Trì.

Khi ấy Đức Phật nói Kệ là:

*_ Nên vứt Dục Khổ Hạnh
_ Mau buông Địa ngu si
_ Không tự ý làm ác
_ Ác khiến đọa Ác Đạo (nẻo ác)
_ Là chẳng làm Cận (Thiên cận) ấy
_ Chẳng biết việc lợi danh
_ Ái nhân (mắt yêu thương) nhìn mọi người
_ Đều quý như được Sắc (sắc đẹp)
_ Mọi người có chỗ tranh
_ Đều do **Tham** làm gốc
_ Nên gấp rút dứt hết
_ Vứt điều đó, được Trì
_ Người muốn Pháp, ngày đêm
_ Buông việc khác, cầu Đạo
_ Được Trì rồi Tâm **Hướng**
_ Đấy đã thường thấy Kinh
_ Nhàn rồi tập Phật Giáo
_ Trụ **đây** (thử) chẳng biết **đấy** (bì)
_ Kham nhẫn không phóng dật
_ Thường như cứu đầu cháy (cái đầu bị bốc cháy)
_ Pháp chẳng dựa **biết Lợi***

*Cũng chẳng có thân cầu
Thấy, mắt nên vứt Lợi
Nhân dùng Lợi làm Hạnh
Thích thay ! Được Phật Giáo
Kính Phật Pháp làm Trí
Kẻ Trí chẳng tham Lợi
Huống chi người hành Pháp
Phật từ lâu đã thành
Cho nên buông lợi cầu
Nên nghĩ nghĩ tám chữ
Khéo viết giữ Kinh này
Thường tụng dùng điều hoà
Cũng dùng khai hoá người
Được ngôi Đại Trí Thụ (dinh thụ Đại Trí)
Tất cả thấy mười phương
Vô lượng Phật trước mặt
Khuyên thành **Đạo Dục** ấy*

Lại Xá Lợi Phát ! Bồ Tát có bốn Đức làm Trì đó. Nhóm nào là bốn ?

- 1_ Thường niệm chư Phật
- 2_ Chẳng có Hạnh Tà
- 3_ Mau trừ Hành Cái (ngăn che)
- 4_ Được vào Trì của vô lượng môn vi mật

Này Xá Lợi Phát! Xưa kia, cách nay vô ương số chẳng thể tính Kiếp. Lúc đó có Đức Phật tên là **Bảo Thủ Diệu Vương**, hiệu là **Như Lai Chí Chân Đẳng Chính Giác, Minh Hạnh Thành Vi Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ Đạo Pháp Ngự Thiên Nhân Sư Vi Phật Chúng Hữu** độ vô lượng người. Lúc sắp diệt độ thời có vị Chuyển Luân Vương tên là **Quang Bình**. Thái Tử của vị ấy tên là **Vô Niệm Đức Thủ** đã một ngàn tám trăm tuổi, theo Phật được nghe Trì này, rồi liền phụng hành. Lại bảy ngàn năm chưa từng nằm ngủ. Lại bảy ngàn năm chưa từng khởi Thân yêu. Lại bảy ngàn năm chưa từng nghĩ đến tài lợi. Lại bảy ngàn năm một lòng nhớ hành chưa từng nghiêng dựa. Lúc đó liền thấy chín mươi ức Phật, đều nghe nói Pháp, đều theo thọ trì. Liên làm Sa Môn trong chín vạn năm, dùng Trì của vô lượng môn vi mật đó, giải nói cho mọi người ở trong một đời, thành tựu tám mươi ức người, khiến hành Đạo của Vô Thượng Chính Chân, dự tiến khiến xuất gia, lập Địa Bất Thoái Chuyển.

Khi ấy trong Chúng có vị Tôn Giả Tử tên là **Nguyệt Hạnh** nghe Pháp Yếu đó, tận tâm nguyện ưa thích. Dùng gốc của Đức đó, gặp bảy mươi ức Phật, đều từ Trì được bên trên đạt được vô lượng Biện của các Bồ Tát. Sau đó ba kiếp đều thấy chư Phật, khi ba kiếp hết thời Nguyệt Hạnh được thành Phật tên là **Đỉnh Quang**, hiệu là **Như Lai Chí Chân Đẳng Chính Giác, Minh Hạnh Thành Vi Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ Đạo Pháp Ngự Thiên Nhân Sư Vi Phật Chúng Hữu**

Lại Thái Tử **Vô Niệm Đức Thủ** ấy, bậc giảng nói Pháp tức ngày nay là Đức Phật **Vô Lượng Thọ** ở phương Tây

Các Bồ Tát trong đời Hiền Kiếp này, nghe Pháp đó, nguyện vui thích đều trừ bỏ được hành sinh tử trong bốn mươi vạn kiếp sau.

Lại người học đó muốn mau thành Phật. Nếu được Kinh đó, như có Nguyệt vui thích Ý của Đạo Hạnh. Tức người đó sẽ đứng ở Địa Bất Thoái Chuyển, đều là Đạo của

Vô Thượng Chính Chân hướng chi là viết, trì tụng, hành. Tất cả người dân chẳng thể đo lường, nói được Phước ấy

Khi ấy Đức Phật nói Kệ là:

*_ Người thường tu niệm Phật
Chúng Tà chẳng thể hại
Hành **Cái** (che đậy) dùng mau trừ
Được Diệu Vô Lượng Trì
Nghe Kinh, Tâm nguyện vui
Viết, giữ, kính, phụng tụng
Trời Người chẳng thể tính
Phước rộng không có lượng
Sinh ra, liền thấy Phật
Tin hướng, chẳng lay động
Thê Giải thâm Kinh yếu (điều thiết yếu của Kinh thâm sâu)
Mau hiểu **Thượng Đạo** này
Được **Trì**, chặt nẻo ác
Chẳng mất **Định**, đại tài
Sắc đẹp thường thấy Phật
Liền đến **Giác Thượng Đạo**
_ Tôn Giả Tử nghe giữ
Liền truy biết Túc Mệnh
Thấy Phật chín mươi ức
Được Đạo, như Nguyện ấy
Nếu muốn mau thành Phật
Đạo Lực giáng chúng Ma
Muốn mãi trăm tướng Phước
Hành đây, chẳng có khó
Coi đầy như sông Hằng
Gom báu đem bỏ thí
So Phước viết **Trì** này
Chẳng thể nào sánh được*

Này Xá Lợi Phất ! Bồ Tát hành **Trì** đó có tám vị Đại Thần ở trong núi Tuyết cùng nhau nhìn giúp. Tên các vị ấy là: **Dũng Quyết Thần, Quả Cường Thần, Nhiều Dụ Thần, Hùng Mạnh Thần, Thê Hạnh Thần, Thanh Khiết Thần, Nan Thắng Thần, Đa An Thần**. Các vị Thần này đều đến, thường nên tắm gội sạch sẽ, mặc quần áo, màu sắc chính, kính hành. Thương nhớ (từ niệm) chúng sinh, nghĩ Pháp Yếu đó, Thần diện (khuôn mặt của vị Thần) chẳng xa, đều an định tụng.

Lại có tám vị Bồ Tát, nay ở tại cõi Trời **Dục Hạnh**, thường nên giữ nhớ. Tên các vị ấy là: **Vô Ái Thiên, Duyệt Khả Thiên, Trí Quang Thiên, Hoài Kim Thiên, Tích Tập Thiên, Nguyện Mãn Thiên, Tinh Vương Thiên, Hạnh Thẩm Thiên** đều sáng suốt hành **Trì** này. Cần chân thật duy trì mà thường cung kính như ứng hành **Vi Diệu Pháp Nhẫn** không được xem nhẹ, thử dùng"

Lúc nói Pháp đó thời hằng hà sa đặng Bồ Tát đều được **Trì** đó mà chẳng thoái chuyển, sáu mươi vạn vạn Trời và Người chưa phát Ý Đạo, nay đều phát khởi đạo của Vô Thượng Chính Chân.

Hiền Giả Xá Lợi Phất bạch Phật rằng: "Nên dùng tên nào gọi Kinh này?"

Đức Phật nói: "Thiết yếu của Pháp đó gọi là **Vô lượng môn vi mật chi trì**. Một tên gọi là **Thành Đạo Giảng Ma được Nhất Thiết Trì**. (Các ông) nên phụng trì"
Đức Phật nói điều đó xong thời (hết thầy) đều vui vẻ thọ nhận.

PHẬT NÓI KINH VÔ LƯỢNG MÔN VI MẬT TRÌ
Hết

10/01/2010